

De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 20-22)

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods, Jezus, zegt: ***“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”***. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Verder hopen wij van ganser harte, dat, alvorens u dit seminar gaat lezen, u Jezus vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die Jezus in dit seminar tot u zegt. Jezus wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Jezus uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

1

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 20-22)

Ook uit hoofde van het geschrevene in **1 Cor. 14:12** zien wij, hier wij naar deze gave moeten streven. **“Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke gaven streeft, trachten uit te munten tot stichting van de gemeente”.**

God heeft ons door deze Geestesgavn, die Hij ons schenkt in Jezus, geroepen om elkaar zo toe te spreken, opdat Hij ons (als het ware door onze mond) kan opbouwen. De ene kant van deze zaak is nu, dat wij ons daarop dus moeten toeleggen en naar die gaven moeten streven, maar aan de andere kant van de zaak is, dat u ook gewillig moet zijn, u door de ander te laten vermanen.

Want als ik wel graag een broeder wil terechtwijzen, maar mijzelf niet door een broeder wil laten vermanen, dan kan die gave niet functioneren. Want dan ben ik in het vlees en kan de Heer niet door mijn mond spreken.

Wij moeten willig zijn, om ons te laten vermanen of te laten toespreken door broeders en zusters, want wij moeten elkaar vermanen, zegt God. Niet alleen maar de ander, maar elkaar. Zelfs als het jongste lid in de Gemeente iets zegt tot vermaning, dan moeten wij willig zijn, dat te aanvaarden. Willig te aanvaarden, dat het uit God is.

Met andere woorden, de één mag zich niet boven de ander stellen, want wij zijn allen kinderen Gods en broeders en zusters van elkaar en het is de Geest van de Vader, die in Jezus, zo door ons allen wil werken en spreken.

Daarom aanvaardt elkaar, zoals Jezus ons aanvaard heeft. Dat staat geschreven in **2 Cor. 13:11** **“Overigens, broeders, weest blijde, laat u terecht brengen, laat u vermanen, weest eensgezind, houdt vrede, en de God der liefde en des vredes zal met u zijn”.**

Ja, wij moeten elkaar willen aanvaarden in Jezus, elkaar willen accepteren in de Geest van God, als medeleden van datzelfde Lichaam. Er is geen enel lid in mijn natuurlijk lichaam of het moet de andere leden dienen en er is ook geen enkel lid in mijn lichaam of het wordt gediend. Het moet gediend worden anders kan het niet functioneren. Is het niet zo?

En zo is het ook in het Lichaam van Jezus, tot opbouw van dat Lichaam, de Gemeente. Wij moeten ons er op toeleggen om die gaven te beoefenen; er naar streven (tot stichting), maar wij moeten ook gewillig zijn om ons door de ander te laten vermanen.

In **1 Tess. 5:12** staat er zelfs nog iets bij, namelijk dat wij niet alleen gewillig moeten zijn om ons door de ander te laten vermanen, maar dat wij zelfs hen, die dat doen, hoog moeten achten, vooral degenen, die oudsten zijn, want zij moeten dat natuurlijk als eerste kunnen doen.

“Wij verzoeken u, broeders, hen, die onder u zich moeite getroosten, die u leiden in de Here en u terechtwijzen, te erkennen, en hen zeer hoog te schatten in liefde, om hun werk. Houdt vrede onder elkander”. O, dat Gods Geest ons zo overtuigt en willig maakt om deze dingen te accepteren, want dan gaat er iets wonderbaars gebeuren in de Gemeente.

En nu komen wij tot het volgende belangrijke punt. Wij hebben nu gezien, dat wij gewillig moeten zijn en dat wij ons moeten toeleggen op die Geestesgave en daarnaar moeten streven. Maar wat moeten wij dan doen?

Moet je dan bijzonder om die gave gaan bidden en de Heer erom smeken en vragen? Neen, nogmaals neen! Dat is het juist niet! Luister, broeders en zusters, als het nu de wil van God is, dat al Zijn kinderen in Jezus die gave zullen bezitten om elkaar op te bouwen en elkaar te stichten. En dat wij daar dus van Godswege toe geroepen zijn, dan kan het ook niet anders of dan heeft God ons die gave allen reeds gegeven.

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 20-22)

Alle Geestesgaven of alle genadegaven zijn in Jezus. En elke genadegave, die God u en mij door de Heilige Geest afzonderlijk wil toebedelen, hebben wij reeds ontvangen, toen wij wedergeboren werden. Er zijn mensen, die denken, dat zij die gave apart moeten ontvangen.

Al deze wonderbare Geestesgaven liggen besloten in die ene gave, de Gave van Jezus. In Hem woont al de volheid van God lichamelijk en gij hebt de volheid verkregen in Hem. Het is net als in het natuurlijke leven. Als een mens, een natuurlijke gave heeft gekregen, bijvoorbeeld van muzikaliteit, heeft hij die gave dan later in zijn leven ontvangen? Of heeft hij die ontvangen bij zijn geboorte? Het was er bij zijn geboorte reeds ingelegd.

Als iemand een groot zakeman is, dan is hij dat niet geworden, maar dan bezat hij die gave al. Hij heeft ze alleen ontwikkeld. Het ligt dus geheel anders dan wij vaak denken. Hij heeft de voorwaarde vervuld, zodat de gave gaat functioneren.

Zo hebben Gods kinderen reeds bij hun wedergeboorte die Geestesgaven gekregen, die zij nodig hebben, waartoe God hen roept als functionerend onderdeel, als lid in het Lichaam. Want toen wij wedergeboren werden, waren wij meteen lid van het Lichaam van Jezus. Dat gebeurt niet later.

Zoals een natuurlijk geboren kind bij zijn geboorte direct een volwaardig lid van het huisgezin is, zo is elk kind van God, dat wedergeboren is, door die wedergeboorte tevens een lid van het Lichaam van Jezus. God roept en bestemt hem/haar hiermee tot lid van het Lichaam. Als ik het zo even mag uitdrukken: de één als oog, de ander tot oor, of voet of hand enz. Dit is al bij de wedergeboorte bepaald.

Wij moeten dus niet bidden om deze Geestesgave, maar wij moeten bidden, dat die Geestesgaven in ons kunnen gaan functioneren. En als God ons allen nu als lid geroepen heeft tot deze gave, om elkaar in liefde van de Vader te kunnen toespreken, om elkaar op te bouwen, te vermanen, te troosten, te bemoedigen, aan te moedigen. Aan te sporen, dan hebben wij ook allen die gave in ons ontvangen, toen wij een kind van God werden.

Waar bestaat dus *“dit zich toeleggen”* uit? Wel, de Heilige Geest moet in ons de grondslagen kunnen leggen en de voorwaarden kunnen scheppen, waardoor de gave kan gaan functioneren. En dat wil de Heilige Geest natuurlijk doen, want daar is Hij voor gekomen.

Maar wij moeten meewerken met de Heilige Geest, zodat Hij datgene kan doen, wat nodig is, zodat die gave door ons kan gaan functioneren. Het is dus een geestelijke groei door de Heilige Geest. Dat willen wij nu met elkaar, op verschillende plaatsen in het Nieuwe Testament gaan zien. Het is een zeer uitvoerige weergeven, maar het is ook iets heel belangrijks.

Daarom gaan wij zien, wat de voorwaarden zijn en welke grondslagen gelegd dienen te worden door de Heilige Geest, zodat deze gave gaat functioneren in ons. U hebt deze gave dus al in u, want Jezus is in u en Hij wil door u spreken, maar u moet de voorwaarden vervullen en de Heilige Geest ruimte gaan geven.

1. Het kind van God moet geestelijk ingesteld zijn.

Gal. 6:1 “Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen”.

Wat een geweldige dingen horen wij hier. Wil deze gave in ons naar behoren kunnen functioneren, dan moeten wij eerst geestelijk zijn, niet meer vleeselijk. Met andere woorden, wij moeten willig zijn om ons vlees, de oude mens, daar te brengen waar Jezus hem gebracht heeft, namelijk in de dood.

Die oude mens is immers door de genade Gods gekruisigd met Jezus. Dit is toch een Goddelijk feit geworden. De oude mens is medegekruisigd, is begraven, is dood in Jezus. Maar wij moeten hem door het geloof in Jezus daar laten, waar Jezus hem gebracht heeft.

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 20-22)

Dus willig zijn, die oude mens af te leggen, in de dood prijs te geven. Of om het nog anders te zeggen, door en in het geloof hem daar te houden en dan komt de Heilige Geest ons te hulp. Dan hebben wij overwinning over de oude mens. Want zolang wij vleeselijk zijn en nog alleen maar naar onze oude mens, naar het vlees leven, hoe zouden wij dan een ander werkelijk kunnen stichten en opbouwen. Dat is dan onmogelijk!

2. Het kind van God moet zachtmoedig zijn.

Gal. 1:1b “helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid”.

Een geestelijk mens is een zachtmoedig mens. Dat heeft hij zichzelf niet aangeleerd, maar dat heeft Jezus hem geleerd. Weet u, wat Jezus ons het eerst gaat leren en waar Hij mee begint? **Matt. 11:29 “neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart”.** De Oude Vertaling zegt: **“leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart”.**

Ja en nu moet ik er direct wat bij zeggen, want dat woord **“leren”** is eigenlijk een akelige vertaling. Wat wij verstaan vandaag onder leren heel wat anders. Maar het is zo, dat de Heer met dat **“leren”** bedoelt, dat Hij ons door Zijn Geest laat zien, hoe wij wandelen moeten in de praktijk.

Bijbelse begrippen en ook in het Joodse land is een juk altijd bedoeld voor een span, voor 2 dieren dus. Men kent in Bijbels verband geen juk voor één paard of voor één os, want er liep nooit één dier voor de wagen. Een juk was altijd voor twee, een span. De sterkste die voor de wagen stond had het zwaarste gewicht en trok het zwaarste en zo kon de ander ook meekomen. Samen worden zij een span.

Als Jezus dan dus zegt: **“neemt mijn juk op u”**, dan wil dat zeggen, dat Hij met u één juk gaat dragen. En wonderbaar, dan wordt het altijd zo, dat Hij het zwaarste deel draagt. Hij kent het juk, want Hij is Zelf timmerman geweest en heeft Zelfs jukken gemaakt.

En als u met Jezus, of iever gezegd, Jezus met u samen door het leven gaat, één levensspan vormt, dan is dat juk niet zwaar, maar dan leert Hij ons precies die zachtmoedigheid. Hij leert ons door Zijn Geest en geeft ons precies die aanwijzingen, waardoor wij die nieuwe Goddelijke natuur in ons krijgen.

En wil deze Geestegave in ons gaan functioneren, dan moeten wij ieder persoonlijk, dus beginnen met dagelijks een span met Jezus te zijn. Dat wil zeggen de gehele dag door, want die twee waren de gehele dag onder één juk samengebonden, aan elkaar verbonden en zelfs onder het eten werd dat juk niet losgemaakt. Hebben wij zo al een juk gevormd met Jezus?

Niets meer zonder Hem? Dan gaat Hij ons direct leren wat zachtmoedigheid en wat nederigheid is. Dan worden wij ook een geestelijk mens. Dan gaat de Heilige Geest ons vormen. Dat doet de Heer, die immers de scheppende Heer is, die ons een nieuw hart en een nieuwe geest geeft en Zijn natuur in ons gaat leven en geven.

Ga ieder dag van 's-morgens tot 's-avonds met de Heer door het leven. Neemt Mijn juk op u! Loop niet bij Hem weg, die last is immers veel te zwaar voor u alleen. Maar als u samen met Hem door het leven gaat, bij iedere stap en bij alles wat u doet, dan is het u nooit te zwaar, want Hij trekt de zwaarste last en Hij leert u, en dat is een wonderbaar leren, want Hij leert u, hoe u een discipel van Hem wordt in de praktijk.

Dan geeft Hij ons ook de aanwijzingen om de andere broeder of zuster te kunnen ondersteunen; dan gaat die Geestesgave functioneren, want Hij geeft ons een levend voorbeeld, Hij leeft Zijn leven in ons. Wat een geweldige dingen vinden wij al op één zo'n Schriftplaats, vindt u niet?

Wij gaan nu even terug naar **Gal. 6:1 “Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht (daar hebt u die gave dus) in een geest van zachtmoedigheid”.** Ziet u, daar is niets uit het vlees bij. Niet iemand dus de les lezen, dat is het niet.

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 20-22)

Maar iemand terechtwijzen in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf. Want waar die broeder of zuster in zijn of haar zwakheid misschien aan mank gaat, ga ik misschien ook mank. En misschien is die zwakheid bij die broeder of zuster veel sterker, mede door opvoedig, levensomstandigheden of afkomst, maar dat speelt allemaal vaak zulk een grote rol.

Wij hebben het misschien wat meer weggeschaaft, nietwaar? Doch dezelfde zonde die in uw broeder of zuster zijn, die zijn ook in u. En laat ik nu, ziende op mijzelf, oppassen, want God heeft mij veel genade gegeven en als wij in die Geest leven, dan kunnen wij elkaar ook in liefde terechtwijzen.

Ziende op jezelf, daar begint het mee! Je dus niet boven de ander stellen, maar je naast de ander stellen, want ik ben van nature niet beter, maar het is de Heer en dan kunnen wij zeggen: *“en nu wil ik jou helpen, opdat de Heer mij zo wonderbaar helpt”*. Dan gaat die gave, die al in u is, als u tenminste een kind van God bent, functioneren.

Tot zover, volgende week gaan wij verder met dit machtige onderwerp.

Jezus Zegene u!

Amen.